

Publicerad 2013-04-25 22:45 av SaraT

vid tångens kyrkogård

det glittrar och skvalpar och är så mycket vatten
så klart skilt från stenen jag står på
horisonten hägrar oåtkomlig innan natten
här slutar det, kommer inte längre
den här vägen kan man inte gå på

en skrika bär stråk av havsvind, retar min näsa
det suger i magen som hunger och död
att få riva och stilla, inte skriva och läsa
som drömmens bakbundna sirener hellre ljud

vad händer då med en människa
som hittat ända hit, till tångens kyrkogård
länge har hon vandrat i det ovissa
en detektiv, en jägare, ett villebråd

när man vågat frågorna och flätat trådarna
och klätt av sig alltihop, där i enskildhet, vid stranden
efter facit packats i lådor av fågelskådarna
och speglingen på vattnet lockar mer än sanden

hur gör man, hur når man, vad ska jag ta mig till
när jag drevs av flykt och en längtan till havet
och det tog mig hit, där jag förlorat att jag vill
för att mötas av vatten, och det förgörande Svaret

så tyst över stenen och havet ikväll
så tyst, som om vi väntar på Något
skrikan och jag, i skrevor i en klipphäll
stormen är på väg, himlen sväller i åskblått

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SaraT med Poeter.se id #34272 innehar upphovsrätten